

państwa na rzecz instytucji kościelnych i organizacji użyteczności społecznej nie mających celów zarobkowych, w zakresie w jakim podmioty te prowadzą działalność handlową lub przynajmniej działalność gospodarczą w rozumieniu przyjętym w orzecznictwie wspólnotowym.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty:

Strona skarżąca twierdzi przede wszystkim, że zaskarżona decyzja narusza art. 108 ust. 3 TFUE i stanowi przykład błędnego zastosowania oraz nieprawidłowej wykładni wskazanego postanowienia. Pozwana, na podstawie skargi wniesionej przez skarżącą w dniu 14 czerwca 2006 r., wszczęła długotrwałe postępowanie wstępne, w ramach którego doszło do wymiany wielu pism ze skarżącą, a do władz krajowych zwrócono się o przedstawienie odpowiednich informacji i które zakończyło się wydaniem zaskarżonej decyzji stwierdzającej, że rozważane środki bez wątpienia nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 TFUE.

Zdaniem skarżącej istnieją wyraźne przesłanki, do których należy wyjątkowy długi czas trwania postępowania wstępnego, świadczące o tym, że pozwana nie była w stanie odpowiedzieć na zarzuty wyrażone w skargach i powinna była przeprowadzić szczegółowe postępowanie z wykorzystaniem formalnego postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 108 ust. 2 TFUE.

Ponadto z uważnej analizy decyzji będącej przedmiotem niniejszej skargi wynika wyłącznie, że pozwana miała wątpliwości, co do tego, czy zaskarżone środki stanowią pomoc państwa, lecz ostatecznie zdecydowała o oddaleniu skargi bez wszczęcia formalnego postępowania, naruszając w związku z tym interes skarżącej związany z przedstawieniem uwag odnośnie uzasadnienia, jakie władze włoskie mogły przedłożyć Komisji w ramach formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 108 TFUE oraz niemożliwego do pominięcia badania zgodności, jakie powinna była przeprowadzić Komisja w celu dokonania oceny stopnia zakłócenia konkurencji wynikającego z zaskarżonego preferencyjnego systemu podatkowego.

Skarżąca podnosi następnie, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji z uwagi na brak uzasadnienia stanowiący naruszenie art. 296 TFUE (poprzednio, art. 253 traktatu WE).

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2010 r. — Scuola Elementare Maria Montessori przeciwko Komisji

(Sprawa T-193/10)

(2010/C 179/80)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: A. Nucara, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 15 lutego 2010 r. w którym pozwana oddaliła skargi wniesione przez stronę skarżącą;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji, zawartej w piśmie z dnia 15 lutego 2010 r. oddalającej skargę wniesioną przez stronę skarżącą.

Skarga ta dotyczy nie tylko zwolnienia z gminnego podatku od nieruchomości, jak w sprawie T-192/10, Pietro Ferracci przeciwko Komisji, lecz również częściowego zwolnienia (w wysokości 50 %) z podatku dochodowego od osób prawnych, ustanowionego we włoskich przepisach podatkowych.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-192/10.

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2010 r. — Apotheke DocMorris przeciwko OHIM (Przedstawienie białozielonego krzyża)

(Sprawa T-196/10)

(2010/C 179/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Apotheke DocMorris Holding GmbH (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat Y. Dick)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 lutego 2010 r. w sprawie R 470/2009-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający krzyż w kolorach zielonym i białym dla towarów i usług z klas 3, 5, 8, 9, 10, 11, 11, 16, 21, 25, 29, 30, 32, 35– 42 i 44 — zgłoszenie nr 5 930 979.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ dokonana przez Izbę Odwoławczą ocena charakteru odróżniającego jest pod wieloma względami nietrafna.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2010 r. — BVR przeciwko OHIM — Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich)

(Sprawa T-197/10)

(2010/C 179/82)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bundesverband der Deutschen Volksbanken und Raiffeisenbanken eV (BVR) (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Rinke)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Austria Leasing GmbH (Frankfurt, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 lutego 2010 r. (sprawa R 248/2009-1);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Austria Leasing GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich” dla usług należących do klas 35, 36 i 37

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: W szczególności zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Raiffeisenbank” dla usług należących do klas 36, 39 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2010 r. — Maximuscle Limited przeciwko OHIM — Foreign Supplement Trade Mark Ltd (GAKIC)

(Sprawa T-198/10)

(2010/C 179/83)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maximuscle Ltd (Hertfordshire, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: N. Phillips, Solicitor i G. Fernando, Barrister)